

**Pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« v Ljubljani
proslavi 25letnico svojega obstoja**

dne 23. marca 1930. dopoldne ob polenajstih
v veliki dvorani hotela Union z

MLADINSKIM KONCERTOM

namenjenim mladini vseh ljubljanskih šol

dne 24. marca 1930. zvečer ob 20. uri
pa se vrši istotam za občinstvo

SLAVNOSTNI KONCERT

Sodelujejo: operni pevec g. Julij Betetto (solospevi), gg. Heri Svetel in Marijan Lipovšek (spremljevanje na klavirju in harmoniju), ženski, moški in mešani zbor »Ljubljanskega Zvona« (90 pevk in pevcev).

Dirigent: Zorko Prelovec

Spored:

Uvodna beseda, predavanje o skladbah

1. Dr. Fr. Kimovec:	Domovina, bela golobica, mešan zbor s klavirjem in harmonijem	
2. a) Dr. A. Dolinar:	Iz pisma	} Mešana zbora a capella
b) Dr. A. Schwab:	Vlak	
3. a) A. Lajovic:	Pesem	} Ženski zbori s klavirjem
b) St. Premrl:	Uspavanka Jezuščku	
c) J. Pavčič:	Vesela pomlad	
4. a) Z. Prelovec:	Nageljni rdeči, moški zbor a capella z bas-baritonskim solom (g. J. Betetto)	
b) O. Dev:	Teče mi vodica, prekmurska narodna, moški zbor a capella	
5. a) A. Jobst:	Vnebovzetje Marijino	} Mešana zbora s klavirjem in harmonijem
b) P. H. Sattner:	Vstal je Gospod	

O D M O R

6. a) Sl. Osterc:	Jurij in kača Belouška	} Solospeva za bas s klavirjem (g. J. Betetto)
b) J. Pavčič:	Potrkan ples	
7. V. Mirk:	Domovini, šesteroglasen mešan zbor s klavirjem in harmonijem	
8. E. Adamič:	Šaljivke, suite za 8glasen mešan zbor s spremljevanjem klavirja	
a) Čudna zdravila	} Soli: Špelca Ramškova	
b) Tancaj, črni kos		
c) Pastirske		

1905

1930

DOMOVINA BELA GOLOBICA

(Griša Koritnik)

Dr. FR. KIMOVEC

Domovina, bela golobica,
dvigni se visoko pod nebo,
tam kraljuje mir, prostost, pravica,
jastrebovo ne preži oko.
Zemski prah si z belih kril otresi,
združi srca s solncem in nebesi,
prosta, čista kroži nad zemljo.

In ko solnčni žar te vso prešine,
spomni loga se, ki v mraku gine,
ptic, ki v robstvu žalostno pojó,
jastrebov, ki žejni kri pijó.
Spusti k nam ko bela se nevesta,
tu spleto ti gnezdo srca zvesta,
z novim rodom osrečuj zemljo!

IZ P I S M A

(Leopold Turšič)

Dr. A. DOLINAR

Prve so cvetke iz zemlje priklile,
v moje so srčece se nasmehnile.
Tudi iz njega je cvetka pognala,
k zlatemu solnčecu zatrepetala.

Fantič, ti moje srčece vroče,
k tebi, le k tebi si rožica hoče.
Solnčece zlato, saj veš kaj ti pravi,
sanjam presrečna o prvi ljubavi.

V L A K

(D. Gorinšek)

D. A. SCHWAB

Mirko, vlak je, vozi v Rim.
Puh, puh, to je vlak,
vlak ne more biti vsak.
Puh, puh, puha dim,
Mirko, vlak je, vozi v Rim,
puh, puh čez gore,
čez zelene travnike.
Puh, puh čez ravni,
Mirko, vlak šumi, šumi,

vlak u z lica znoj rosi,
puh, puh, puha dim,
daleč, daleč je še v Rim.
Puh, puh, vlaka ni,
vlak zdaj v postelji leži,
kašlja, hrope, bore vlak,
piti mora čaj gorak.
Mirko, Mirko, to je vlak,
vlak ne more biti vsak.

P E S E M

(Koljcov-Golar)

A. LAJOVIC

Kje se skrivaš mi,
vesne mili dan,
kje se skrivaš mi,
topla kresna noč?
Kje se skrivaš mi
srčni ti moj cvet,
jutra zlati zor,
zarja mladih dni?

Ah, pogled nekdanj,
zrl je čil na svet,
na megleni val,
ki je daljo kril.
Ah, kak zrl je v svet!
Jasno je sijal,
modrih svit oči,
sanjal je brez mej,

željni duh o njih.
Ali v mladi čas,
v cvetju rosnih dni,
madež moj je pal
v nežno ti srce.
Ah, brez tebe zdaj
v žalost se topim,

lepi jasni dan
mi zagrinja noč.
Ah, brez tebe zdaj
gledam žalostno,
mrak samote le
sliši mojo bol.

U S P A V A N K A J E Z U Š Č K U

(M. Simončič)

ST. PREMRL

V hlevček sveti zvezdica,	Zvezdice z raja spat odhitite,
Marija ziblje Jezuščka.	da ne zbudite Jezuščka mi!
Da bi uspavala detece svoje,	Da se bo detece moje naspalo
pesmice lepe mu mamica poje:	in se mi v jutro spet ljubko smehljalo.
Aja, tutaja.	Zvezdice male so spat odhitele,
	Jezuščka sladke so sanje objele.

V E S E L A P O M L A D

(S. Radić-Mirt)

J. PAVČIČ

Sanek cvetoč je sinoči zemlja zasnula,
ž njim je ob noč vse trnje in grnje obsula.
Martinček na bregu se greje,
žareče se solnčece smeje.
Čez njivo, čez travnik, čez polje
Martinčkove danes sem volje.

Pevcev tisoč pozdravlja in kliče iz spanja,
ptiček pojoč visoko v nebo se zaganja.
Jasnina nebeška se bliska,
škrjančkova pesemca vriska,
čez njivo, čez travnik, čez polje,
škrjančkove danes sem volje.

N A G E L J N I R D E Č I

(I. Peruzzi)

Z. PRELOVEC

Nageljni rdeči iz zemlje goré,	Davi so nesli ljubico tod,
polnih prs poje v pomlad poljé.	zvezde svetile njej so na pot,
V mojih pa gajih spev molči,	moja jo tuga spremila je,
v mojih poljanah pa rožic ni.	v tihi jo gač položila je.

Jaz pa med svate vesele bom šel,
pa jim okrogle pesmi bom pel,
pa me bolelo bo v dnu srca,
kjer je mrtva ljubica.

TEČE MI VODICA

(Prekmurska narodna)

HARM. O. DEV

Teče mi, teče vodica
kroz toga mosta zidanoga,
kjer se je ljubica zmivala,
milo se jokala.

Joči se, joči, saj se še boš,
ker je tvoj ljubi k soldatom odšel,
s tega kraja na drugi kraj,
ne bo ga več nazaj.

VNEBOVZETJE MARIJINO

A. JOBST

Ovenčana je naša kraljica!
Rajajmo z angeli,
pojmo s harfami,
z venci trobojnimi
pohitimo k venčani.
Rod slovenski se ti klanja, milostna,
nad prestol povišana, naša kraljica,
venčana, zdrava!

VSTAL JE GOSPOD

(P. Krizostom)

P. H. SATTNER

Jutranje nebo siplje nad Gecemani
škrlatno zlato.

Veselo vriska pomlad,
preko vonjavih trat,
in plašč svoj pestri namaka
v zarjin škrlat.

Vstal je Gospod,
vstal je iz smrtne globine,
vstal je iz grobne tišine,

v življenja sladko gorkoto,
v novo pomladno lepoto
in ž njim je vstalo veselstvo.

Bratje, naša ura je že prišla,
vstanimo še mi!
Srca na stežaj odprimo,
da vanje solnce božje milosti zasije,
da vanje se razlije,
veličanstva božjega sijaj.

Velikonočno jagnje! Tvoje rešne krvi škrlat,
rodi naj v naših dušah novo življenje, novo pomlad!
Aleluja, Aleluja!

JURI IN KAČA BELOUŠKA

(Radivoj Rehar)

S. OSTERC

Kaj se beli na zeleni gori?
To so Jurja našega šotori,
zbral je vojsko, vojsko potepuško,
šel nad kačo, kačo Belouško.
«Silna kača, strah dežele naše,
Juri s pušo zdaj nad tebe jaše,
hitro se mi izpokori,
naglo svojo oporoko stori!»
Del je Juri kači Belouški

in pomignil vojski potepuški.
Navalila vojska je krvava,
padla kači je zobata glava,
odkorakal ž njo v zeleno polje
Juri s pušo židane je volje.
Pa se ustavil pred globoko mlako
in zapel je žabam pesem tako:
«Drage žabe, žabice in rege,
rešene vse hude ste nadlege,

mrtva je zdaj kača Belouška,
ubila jo je vojska potepuška.
Hitro pridite iz temne mlake,
tri velike storite korake,
da ogledate si njeno glavo,
njeno glavo mrtvo in krvavo!»
Prihitele žabe so iz mlake,

tri storile skoke in korake,
gledale so mrtve kače glavo,
zaregljale Jurju v čast in slavo:
«Hvala ti, mogočni Juri s pušo,
da ubil si kačo Belouško,
rega, rega, rega, kvak, kvak, kvak,
ti največji si junak!»

P O T R K A N P L E S

(Narodna)

J. PAVČIČ

Polka je vkazana,
tla so namazana,
hoj, hej, kaj bo pa zdej!
Zahvaljen bod', ljubi moj zet,
ki prišel si pikasto vzet,
je pikasta, lisasta,
šepasta, vegasta,
trdih pesti
in koščenih je rok.
Tralala...

Igra je vkazana,
tla so namazana,
pod se ogrej, grej, grej.
Tolaži se, dobri moj sin,
saj nisi edini trpin,
tud' moja je muhasta, sitna,
jezikasta, trdih pesti
in koščenih je rok.
Tralala...

D O M O V I N I

(Griša Koritnik)

V. MIRK

O Domovina, ti našega bitja vsebina!
Ponosno zelenje bršljana
in oljke pohlevno brstenje,
v oblake rastoča planina
in mir dihaajoča ravnina!
O Domovina: življenje naroda, družbe, človeka,
rasti od veka do veka!
Iz kmetove skromne družine,
izvirajo tvoje vrline,
gradeče iz borne osnove,
domove, zvonove, brodove!
O, sladka beseda,
živ plamen iz mrtve davnine!
O Mati, ki dala človeštvu nesmrtnosti si čine!
O Domovina, ti si ljubezen, uteha!
Krepčilo nam nudiš,
ko zdvajamo omahujoči,
odpuščaš nevrednim,
ki tonejo v morju nevere in greha!
O Mati, ne daj, da pozabljeni vtonemo,
dvigni nam srca v višine Miru in Pravice,
da v krvi in duhu pogledamo v lice
Tistemu, ki zadnji je prvi!
O Domovina!

Š A L J I V K E

Čudna zdravila

(Narodno besedilo)

E. ADAMIČ

Jelen trči vu goru.	od mravljinca vinca,
Na rogovih vrhovi,	od martinca rivca,
na vrhovih gradovi,	od kopuna kljuna
vu palači lepi stol,	in od raka kraka,
za stolom je dragi moj,	a od puha uha,
oj, seljani, dragi moj boluje.	od mravinca vinca,
Kaj boluješ, dragi moj?	od ribice vilice,
Bom ti dala jušice	od grlice mrvice,
od mušice,	na rešetu rakije,
od komarca reberce,	da se dragi napije.
od kobilce stegence,	

Tancaj črni kos

(Narodno besedilo)

E. ADAMIČ

Tancaj, črni kos,	Kaj sam imal
okol naše senokoš!	to sam dal,
Kaj čo tancat,	trem devojkam
kad sam bos!	za ljubav.
Tancaj, črni kos,	Prvi iglu za ljubav,
okol naše senekoš!	drugi pentlju za ljubav,
	tretji dal sem prsten zlati
	za ljubav!

Pastirska

(Narodno besedilo)

E. ADAMIČ

Ive bere glive	Vehtra baba, deža daj,
na popove njive,	dam lanu ti cel točaj,
dojde guska,	vehtra baba, daj pšenice,
pa ga spljuska,	moji kravički travice!
dojde raca,	Solnce sije, dežek gre,
pa ga zbaca,	mlinar melje brez vode,
dojde tele,	dekla pometa brez metle,
pa ga zmelje,	petelin poje brez glave
dojde vrabec,	kikiriki!
mora v gradec,	Zléti Polonica na šmarno goró,
dojde tič,	nesi denarja mi polno mošnjó!
pa ga ne bo nič!	Igra v kolo, jabolko rdeče,
Spaval je dopoldan,	rad imel bi jabolko,
još je pital, če je dan!	ali k meni neče.
Pasel je krave tri,	Zatrkljaj se, jabolko,
nikdar čtiri, sikdar tri:	kamor tebi drago,
čadko rumenko,	samo k temu ne trkljaj,
žutko zelenko,	koga nimaš rado.
čadke ni!	Jabolko se k meni je zatrkljalo rdeče
	in prineslo meni je tri pehare sreče.